

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2021 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu, Wydział III Karny w składzie:

Przewodnicząca: Sędzia Karolina Siwierska (spr.)

Ławnicy: Wojciech Jagodziński, Aneta Wicher

Protokolant: sekretarz sądowy Anita Sobczak

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Nowym Tomyszu Marcina Jakubowskiego

po rozpoznaniu w P. na rozprawach w dniach 08.07.2021r., 05.10.2021r., 17.11.2021r.

sprawy:

T. Ł. (...), syna S. i A. zd. S., ur. (...) w N., PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 12 grudnia 2020 roku w N. na ul. (...), pow. (...), woj. (...), groził Ł. R. pozbawieniem życia, rzucając w jego kierunku tłuczkiem do mięsa, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

II. w okresie od początku października 2020 roku do dnia 12 grudnia 2020 roku w miejscowości N., na posesji przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), wielokrotnie groził M. Ł. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

III. w okresie od początku października 2020 roku do dnia 12 grudnia 2020 roku w miejscowości N., na posesji przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), wielokrotnie groził E. Ł. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

IV. w dniu 5 grudnia 2020 roku w N., przy ul. (...), około godz. 22:00, pow. (...), woj. (...), w pomieszczeniu kuchennym, groził matce A. Ł. pozbawieniem życia, trzymając w ręku nóż kuchenny, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

V. w dniu 5 grudnia 2020 roku w N., przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), groził bratu D. Ł. pozbawieniem życia, przy czym groźby te wzbudziły u pokrzywdzonego uzasadnioną obawę, że będą spełnione

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

VI. w dniu 12 grudnia 2020 roku w N., na posesji przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), dokonał zaboru w celu przywłaszczenia kamery obrotowej koloru białego firmy (...) o wartości 1.000 zł na szkodę E. Ł.,

tj. o czyn z art. 278 § 1 k.k.

VII. w dniu 12 grudnia 2020 roku w N., na posesji przy ul. (...), pow. (...), woj. (...), dokonał uszkodzenia mienia poprzez połamanie dwóch sztuk drewnianych krzeseł, zerwanie trzech cyfr z budynku oznaczających numer posesji oraz urwanie anteny przy samochodzie marki M. (...), czym spowodował straty w łącznej wysokości 600 zł działając na szkodę E. Ł.

tj. o czyn z art. 288 § 2 k.k.

VIII. w dniu 12 grudnia 2020 roku około godziny 19.00, w N. na ulicy (...), usiłował spowodować u Ł. R. ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu, w ten sposób, że usiłował rzucić pokrzywdzonego dwustronnym metalowym tłuczkiem do mięsa o rękojeści 27 cm i długości tłuczka 11 cm, jednak celu swojego nie osiągnął z uwagi na unik pokrzywdzonego,

tj. o czyn z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

1. oskarżonego T. Ł. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. I, z tą zmianą, iż z opisu czynu eliminuje zwrot „rzucając w jego kierunku tłuczkiem do mięsa” - tj. przestępstwa z art. 190 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
2. oskarżonego T. Ł. uznaje za winnego popełnienia czynów opisanych wyżej w pkt. II i III - tj. ciągu dwóch przestępstw z art. 190 § 1 kk i za przestępstwa te na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierza mu jedną karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,
3. na podstawie art. 414 § 1 kpk w zw. z art. 17 § 1 pkt 10 kpk umarza postępowanie karne przeciwko oskarżonemu T. Ł. w zakresie czynów opisanych wyżej w pkt. IV i V,
4. oskarżonego T. Ł. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. VI - tj. przestępstwa z art. 278 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 278 § 1 kk i art. 33 § 2 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) zł każda,
5. oskarżonego T. Ł. uznaje za winnego popełnienia czynu opisanego wyżej w pkt. VII - tj. przestępstwa z art. 288 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 288 § 1 kk wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,
6. oskarżonego T. Ł. uznaje za winnego tego, że w dniu 12 grudnia 2020 r. w N., działając z zamiarem ewentualnym usiłował spowodować u Ł. R. ciężki uszczerbek na zdrowiu w ten sposób, że rzucił w niego dwustronnym metalowym tłuczkiem do mięsa o długości 11 cm z drewnianym trzonkiem o długości 27 cm, jednak swojego celu nie osiągnął z uwagi na fakt, że chybił, a pokrzywdzony zrobił unik – tj. przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk i za przestępstwo to na podstawie art. 14 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk wymierza mu karę 3 (trzech) lat i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,
7. na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk wymierzone oskarżonemu kary pozbawienia wolności łączy i wymierza mu karę łączną 3 (trzech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,
8. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności zalicza okres jego zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 grudnia 2020 r. godz. 19.20 i nadal,
9. na podstawie art. 41a § 1 kk i art. 43 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu kontaktowania się i zbliżania się do pokrzywdzonych M. Ł. i E. Ł. na odległość nie mniejszą niż 10 (dziesięć) metrów przez okres 3 (trzech) lat,
10. na podstawie art. 44 § 2 kk w zw. z art. 195 kkw orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i zarządza zniszczenie dowodu rzeczowego w postaci tłuczka do mięsa,

11. na podstawie art. 624 § 1 kk zwalnia oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, a na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23. 06. 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia go z opłaty sądowej.

Karolina Siwierska

Aneta Wicher Wojciech Jagodziński

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 102/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. Ł.	1. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 wyroku	

		<p>2. Czyny przypisane oskarżonemu w pkt. 2 wyroku</p> <p>3. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 4 wyroku</p> <p>4. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 5 wyroku</p> <p>5. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 6 wyroku</p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Ad. 1</p> <p>W dniu 12. 12. 2020 r. oskarżony groził Ł. R. pozbawieniem życia w ten sposób, że trzymając w ręce metalowy tłuczek do mięsa powiedział do niego, że rozwali mu tym tłuczkiem głowę i że go „zajebie”.</p>	Zeznania Ł. R.	k. 6-7, 444-446, 583-584	
<p>Ad. 2</p> <p>Oskarżony w okresie od początku października do dnia 12. 12. 2020 r. wielokrotnie groził swojej byłej żonie E. Ł. i swojej córce M. Ł. pozbawieniem życia. Oskarżony przychodził do nich do domu lub na teren ich posesji, wywoływał awantury, zachowywał się agresywnie i wulgarnie, wyzywał pokrzywdzone i groził im, że je zabije, np.</p>	<p>Zeznania E. Ł.</p> <p>Zeznania M. Ł.</p> <p>Zeznania Ł. R.</p> <p>Zeznania B. B.</p>	<p>k. 29-30, 69-70, 446-449</p> <p>k. 23-24, 71-72, 449-452</p> <p>k. 6-7, 444-446</p> <p>k. 156-157, 452-454</p>	

używając sformułowania, że odrąbie im łby siekierą.			
Ad. 3 Oskarżony w dniu 12. 12. 2020 r. przyszedł na teren posesji swojej byłej żony E. Ł., gdzie zauważył zamontowaną na budynku mieszkalnym kamerę obrotową firmy (...) o wartości 1.000 zł. Oskarżony wszedł na drabinę i zdemontował kamerę, po czym włożył ją do torby i opuścił teren posesji pokrzywdzonej.	Zeznania E. Ł. Wyjaśnienia oskarżonego	k. 29-30, 69-70, 446-449 k. 82-84, 121-124, 188, 442-443	
Ad. 4 Oskarżony w dniu 12. 12. 2020 r. przyszedł na teren posesji swojej byłej żony E. Ł., gdzie połamał dwa drewniane krzesła ogrodowe, urwał antenę z samochodu pokrzywdzonej i zerwał ze ściany domu trzy metalowe cyfry oznaczające numer posesji, czym spowodował straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę E. Ł..	Zeznania E. Ł.	k. 29-30, 69-70, 446-449	
Ad. 5 Oskarżony w dniu 12. 12. 2020 r. około godz. 19.00, po opuszczeniu terenu posesji swojej byłej żony E. Ł. udał się w kierunku centrum N.. W tym czasie pokrzywdzona zadzwoniła do swojego znajomego Ł. R. i powiedziała mu, że oskarżony po raz kolejny wszedł na teren	Zeznania Ł. R. Zeznania M. Ł. Zeznania B. B. Protokół badania trzeźwości Pisemna i ustne opinie biegłej S. P. Karta karna	k. 6-7, 444-446, 583-584 k. 23-24, 71-72, 449-452 k. 156-157, 452-454 k. 11 k. 182, 560-562, 584 k. 480	

jej posesji, zachowywał się agresywnie, dokonał zniszczenia jej mienia i groził jej pozbawieniem życia. Ł. R. niezwłocznie przyjechał do domu E. Ł., a następnie postanowił odszukać oskarżonego, aby z nim porozmawiać. Na poszukiwania udał się samochodem, natomiast M. Ł. i jej chłopak B. B. poszli pieszo. Ł. R. dostrzegł w końcu oskarżonego, który zmierzał w kierunku domu swojej matki położonego na ul. (...). Pokrzywdzony wysiadł z samochodu, podszedł do oskarżonego pytając go co „odpierdala” i prosząc, aby poczekał na przyjazd policji. Oskarżony odpowiedział „zostaw mnie, bo cię zajebię” i poszedł dalej. Pokrzywdzony poszedł za nim. W pewnym momencie oskarżony wyciągnął z torby metalowy tłuczek do mięsa o długości 11 cm osadzony na drewnianej rękojeści o długości 27 cm i powiedział do pokrzywdzonego, że jeśli nie przestanie za nim iść, to rozwali mu głowę. Pomimo tej groźby pokrzywdzony nadal szedł za oskarżonym, który dochodząc do posesji swojej matki odwrócił się i ponownie powiedział do pokrzywdzonego, że „zajebię” go tłuczkiem. Pokrzywdzony odsunął się, na odległość 10-15 metrów od oskarżonego. Wówczas oskarżony rzucił

w jego kierunku tłuczkiem. Pokrzywdzony uchylił się i tłuczek przeleciał w odległości ok. 50 cm od jego ramienia i upadł 3-4 metry za nim.

Na miejsce zdarzenia przyjechała Policja. W chwili zatrzymania oskarżony miał 0,48 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Z opinii biegłej z zakresu medycyny sądowej S. P. wynika, że poprzez działanie oskarżonego Ł. R. był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, ciężkiego uszczerbku na zdrowiu albo skutku określonego w art. 157 § 1 kk. W zależności od tego w jaką część ciała pokrzywdzonego trafiłby tłuczek mógł spowodować u niego obrażenia ciała od lekkich do ciężkich, z pozbawieniem życia włącznie.

Oskarżony T. Ł. ma 50 lat, jest rozwiedziony, ma dwoje dorosłych dzieci. Ma wykształcenie średnie, z zawodu jest mechanikiem obróbki skrawaniem. Nie posiada majątku większej wartości. Ma zobowiązania alimentacyjne wobec swojej córki.

Oskarżony był trzykrotnie karany sądownie - dwukrotnie za przestępstwo z art. 288 § 1 kk i raz za przestępstwo

z art. 178a § 1 kk na kary o charakterze wolnościowym			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	T. Ł.	1. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 1 wyroku 2. Czyny przypisane oskarżonemu w pkt 2 wyroku 3. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 5 wyroku 4. Czyn przypisany oskarżonemu w pkt. 6 wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
Ad. 1, 2, 3 i 4 Oskarżony nie dopuścił się przypisanych mu czynów.	Wyjaśnienia oskarżonego	k. 82-84, 121-124, 188, 442-443	
OCena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	

	<p>Wyjaśnienia oskarżonego</p> <p>Zeznania E. Ł., M. Ł., Ł. R. i B. B.</p> <p>Zeznania Z. M.</p> <p>E. A., A. K. i L. S.</p> <p>Opinie biegłej S. P.</p> <p>Dokumenty zebrane z sprawie</p>	<p>Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której przyznał się do popełnienia jednego z zarzucanych mu czynów, a mianowicie do zaboru w celu przywłaszczenia kamery. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie były zgodne z zeznaniami E. Ł. i protokołem przeszukania oskarżonego.</p> <p>Za wiarygodne w całości Sąd uznał zeznania wszystkich świadków, albowiem były szczegółowe, konsekwentne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Zeznania te wzajemnie się uzupełniały tworząc spójną całość. Poza tym zeznania E. Ł. częściowo potwierdził sam oskarżony przyznając się do jednego z zarzucanych mu czynów, a mianowicie do kradzieży kamery z domu pokrzywdzonej. Drobne różnice w relacjach poszczególnych świadków zdaniem Sądu były skutkiem procesu zapominania, a nie próbą wprowadzenia w błąd organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Okazały się bez znaczenia dla oceny wiarygodności świadków.</p> <p>Sąd dał wiarę zeznaniom świadków Z. M. i E. A. – współpracownic E. Ł., które potwierdziły,</p>	
--	---	---	--

	<p>że oskarżony nachodził pokrzywdzoną w pracy i zachowywał się wobec niej agresywnie. Sąd dał też wiarę świadkom A. K. i L. S. – policjantom dokonującym zatrzymania oskarżonego. Zeznania tych świadków choć wiarygodne nie miały większego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie.</p> <p>Za wiarygodne Sąd uznał opinie biegłej z zakresu medycyny sądowej S. P., albowiem jej wiedza, doświadczenie zawodowe i bezstronność nie budziły żadnych wątpliwości. Zarówno opinia pisemna, jak i ustne były jasne, pełne i nie zawierały wewnętrznych sprzeczności. Strony nie podważały ich treści, ani wniosków końcowych.</p> <p>Wszystkie zebrane w sprawie dokumenty stanowiły wiarygodny materiał dowodowy, albowiem ich treść i autentyczność nie budziły żadnych zastrzeżeń. Strony ich nie kwestionowały, do czego i Sąd nie miał podstaw.</p>	
<p>1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i></p>		

Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego	Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego w części, w której nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnienia te były nielogiczne i niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego. Były też sprzeczne z innymi wiarygodnymi dowodami. Zdaniem Sądu stanowiły przyjętą przez oskarżonego linię obrony mającą uchronić go przed odpowiedzialnością karną, a która nie znalazła potwierdzenia w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie.	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		T. Ł.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Pkt 1 wyroku. Oskarżony mówiąc do Ł. R., że rozwali mu głowę trzymanym w ręce			

metalowym tłuczkiem i że go „zajebie” wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Niewątpliwie wypowiedane przez niego groźby mogły wzbudzić i wzbudziły u pokrzywdzonego obawę, że zostaną spełnione, albowiem oskarżony miał przy sobie niebezpieczne narzędzie i zachowywał się agresywnie. W tym miejscu należy dodać, że Sąd wyeliminował z opisu zarzucanego oskarżonemu czynu fragment dotyczący rzucenia przez niego w kierunku pokrzywdzonego tłuczka, albowiem to zachowanie było elementem innego przestępstwa przypisanego oskarżonemu.

Pkt 2 wyroku.

Oskarżony nachodząc regularnie swoją byłą żonę i córkę w domu i wykrzykując pod ich adresem, że je zabije wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. Zdaniem Sądu pokrzywdzone mogły obawiać się, że groźby oskarżonego zostaną spełnione, albowiem oskarżony zachowywał się agresywnie i wulgarnie i wyzywał pokrzywdzone. W tych okolicznościach obawy pokrzywdzonych niewątpliwie były w pełni uzasadnione. Sąd uznał, że groźby wobec pokrzywdzonych

stanowiły ciąg dwóch przestępstw, albowiem zostały popełnione w podobny sposób, z wykorzystaniem takiej samej sposobności i w krótkich odstępach czasu.

Pkt 4 wyroku.

Oskarżony wchodząc bez pozwolenia na teren posesji swojej byłej żony i zabierając zamontowaną na budynku mieszkalnym kamerę wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk. Oskarżony przyznał się, że zabrał kamerę w celu przywłaszczenia, a zatem jego wina w zakresie tego czynu nie budzi żadnych wątpliwości.

Pkt 5 wyroku.

Oskarżony wchodząc na teren posesji swojej byłej żony, a następnie dewastując dwa krzesła ogrodowe, urywając antenę samochodową i odrywając z fasady budynku mieszkalnego metalowe cyfry oznaczające numer posesji wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 288 § 1 kk. Oskarżony kierowany złością w stosunku do byłej żony umyślnie dokonał zniszczenia mienia na jej szkodę.

Pkt 6 wyroku.

W ocenie Sądu oskarżony rzucając w stronę Ł. R. metalowy tłuczek osadzony na drewnianym

trzonku wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 156 § 1 kk. Niewątpliwie metalowy tłuczek jest narzędziem, które uderzając w głowę człowieka może spowodować ciężki uszczerbek na zdrowiu. Nawet człowiek o przeciętnym doświadczeniu życiowym zdaje sobie z tego sprawę. Zdaniem Sądu oskarżony rzucając w kierunku pokrzywdzonego przedmiotowy tłuczek przewidywał i godził się na to, że może spowodować u niego ciężki uszczerbek na zdrowiu. Należy podkreślić, że siła rzutu musiała być znaczna skoro tłuczek upadł 3-4 metry za pokrzywdzonym. Ponadto rzut był stosunkowo celny skoro tłuczek przeleciał w niewielkiej odległości od pokrzywdzonego, który dodatkowo zrobił unik. Gdyby tłuczek trafił go w twarz lub głowę mógłby spowodować złamanie kości, krwawienie wewnątrzczaszkowe, uszkodzenie gałki ocznej. Są to bardzo poważne obrażenia ciała o jakich mowa w art. 156 § 1 kk. Zdaniem Sądu oskarżony zdawał sobie z tego sprawę i godził się na to. Za taką kwalifikacją prawną czynu oskarżonego przemawiają również okoliczności o charakterze podmiotowym, a mianowicie fakt, że

oskarżony jest osobą impulsywną i agresywną i że groził wcześniej pokrzywdzonemu, że rozwali mu głowę. Z uwagi na fakt, że oskarżony nie osiągnął zamierzonego celu, Sąd zakwalifikował jego działanie jako usiłowanie popełnienia przestępstwa z art. 156 § 1 kk.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania	Pkt 3 wyroku	T. Ł.
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
Sąd umorzył postępowanie karne przeciwko oskarżonemu w zakresie czynów z art.			

<p>190 § 1 kk zarzucanych mu w pkt. 4 i 5 aktu oskarżenia, albowiem osoby pokrzywdzone, a mianowicie matka i brat oskarżonego przed rozprawą cofnęli wnioski o ściganie i ukaranie oskarżonego, a prokurator oświadczył, że nie sprzeciwia się temu. W tej sytuacji, z uwagi na brak wymaganego wniosku o ściganie pochodzącego od osób uprawnionych zmaterializowała się negatywna przesłanka procesowa uniemożliwiająca prowadzenie postępowania i skutkująca koniecznością jego umorzenia.</p>			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
<p>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Ł.	1, 2, 4, 5 i 6	1, 2, 4, 5 i 6	Ustalając wymiar kar dla oskarżonego Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 k.k.

Przepis ten stanowi, że sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Sąd przy ustalaniu wysokości kary dla oskarżonego uwzględnił również całokształt okoliczności łagodzących i obciążających.

Okoliczności łagodzące:

- częściowe przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanych mu czynów,

- działanie z zamiarem ewentualnym i w ramach usiłowania w zakresie przestępstwa z art. 156 § 1 kk,

- niska wartość skradzionego i zniszczonego mienia na szkodę E. Ł. i częściowe naprawienie szkody przez oskarżonego,

Okoliczności obciążające:

- uprzednia karalność sądowa oskarżonego świadcząca o jego zdemoralizowaniu,

			<p>- działanie pod wpływem alkoholu,</p> <p>- brak skruchy.</p> <p>Wymierzając oskarżonemu karę grzywny Sąd wziął również pod uwagę wartość szkody i możliwości zarobkowe oskarżonego.</p>
<p>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. Ł.	7. 8. 9. 10.	1, 2, 4, 5 i 6 7. 2. 6.	<p>Sąd połączył orzeczone wobec oskarżonego jednostkowe kary pozbawienia wolności i wymierzył mu karę łączną 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uwzględnił przy tym, że przypisane oskarżonemu czyny zostały popełnione na przestrzeni krótkiego okresu czasu i na szkodę tych samych pokrzywdzonych.</p> <p>Na poczet orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył mu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.</p> <p>Za celowe i konieczne Sąd uznał orzeczenie wobec oskarżonego zakazu kontaktowania się i zbliżania do pokrzywdzonych przez okres 3 lat, aby zapewnić</p>

		<p>poczucie bezpieczeństwa i uwolnić je od obaw o nękanie ze strony oskarżonego.</p> <p>Sąd orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa metalowego tłuczka, który stanowił przedmiot służący do popełnienia przestępstwa, a z uwagi na jego małą wartość zarządził jego zniszczenie.</p>
6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
11.	Sąd zwolnił oskarżonego z obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów postępowania sądowego i nie obciążył go opłatą sądową, albowiem oskarżony nie posiada majątku większej wartości, z racji	

	pozbawienia wolności nie ma możliwości zarobkowych, natomiast posiada zobowiązania alimentacyjne. W tej sytuacji wyegzekwowanie od niego kosztów procesu byłoby znacznie utrudnione, czy wręcz niemożliwe.
1Podpis	
Karolina Siwierska	